

VIERDE NADER GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET
tot Algemene verzekering bijzondere ziektekosten (Alge-
mene Wet Bijzondere Ziektekosten).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDER-
LANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is regelen vast te stellen inzake een algemene, de gehele bevolking omvattende verplichte verzekering bijzondere ziektekosten;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1. 1. Voor de toepassing van deze wet en van de tot haar uitvoering genomen besluiten wordt verstaan onder:

a. Onze Minister: Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid;

b. ziekenfonds: een instelling, toegelaten overeenkomstig artikel 34 van de Ziekenfondswet;

c. ziektekostenverzekeraar: een instelling, toegelaten overeenkomstig artikel 25;

d. inrichtingen: inrichtingen, erkend overeenkomstig artikel 7;

e. uitvoerend orgaan: een orgaan als bedoeld in artikel 30;

f. Ziekenfondsraad: het college bedoeld in het vijfde hoofdstuk van de Ziekenfondswet;

g. Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten: het fonds bedoeld in artikel 43;

h. lichamen: rechtspersonen, maat- en vennootschappen, andere verenigingen van personen, ondernemingen van publiekrechtelijke rechtspersonen en doelvermogens.

2. Waar in deze wet of in de tot haar uitvoering genomen besluiten wordt gesproken van gehuwde man of echtgenoot wordt daaronder niet verstaan de gehuwde man, die duurzaam gescheiden van zijn echtgenote leeft.

3. Waar in deze wet of in de tot haar uitvoering genomen besluiten wordt gesproken van gehuwde vrouw of echtgenote wordt daaronder niet verstaan de gehuwde vrouw, die duurzaam gescheiden van haar echtgenoot leeft.

Artikel 2. Ingezetene in de zin van deze wet is degene, die binnen het Rijk woont.

Artikel 3. 1. Waar iemand woont en waar een lichaam gevestigd is, wordt naar de omstandigheden beoordeeld.

2. Voor de toepassing van het eerste lid worden schepen en luchtvaartuigen welke binnen het Rijk hun thuishaven hebben, ten opzichte van de bemanning als deel van het Rijk beschouwd.

3. Hij die het Rijk metterwoon heeft verlaten en binnen een jaar nadien metterwoon terugkeert zonder inmiddels in een der andere delen van het Koninkrijk of op het grondgebied van een andere Mogendheid te hebben gewoond, wordt ook voor de duur van zijn afwezigheid geacht binnen het Rijk te hebben gewoond.

4. De buiten het Rijk verblijf houdende Nederlander die in dienstbetrekking staat tot een Nederlandse publiekrechtelijke rechtspersoon, alsmede zijn echtgenote en de kinderen voor wie hij voor de heffing van de inkomstenbelasting of de loonbelasting kinderaf trek geniet, worden geacht binnen het Rijk te wonen. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kan van het bepaalde in de vorige volzin worden afgeweken ten aanzien van personeel dat buiten het Rijk, in het land waar het werkzaam is, is aangeworven.

Artikel 4. In de uitvoering van de in deze wet geregelde verzekering wordt, voor zover bij of krachtens deze wet niet anders is bepaald, voorzien door de ziekenfondsen, de ziektekostenverzekeraars, de uitvoerende organen en de Ziekenfondsraad, met dien verstande, dat de heffing en de invordering van de premies geschieden door de Rijksbelastingdienst.

HOOFDSTUK II

Kring der verzekerden

Artikel 5. 1. Verzekerd overeenkomstig de bepalingen van deze wet is degene, die:

- a. ingezetene is;
- b. geen ingezetene is, doch ter zake van binnen het Rijk in dienstbetrekking verrichte arbeid aan de loonbelasting is onderworpen;
- c. geen ingezetene is, doch die in bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen gevallen en volgens nader bij of krachtens die algemene maatregel van bestuur te stellen regelen buiten het Rijk werkzaam is, mits hij Nederlander is;
- d. de echtgenote en overige gezinsleden van de onder c bedoelde personen.

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen personen, die niet ingevolge het eerste lid verzekerd zijn, als verzekerden in de zin van deze wet worden aangemerkt.

3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kan van het bepaalde in het eerste lid worden afgeweken:

- a. ten aanzien van vreemdelingen;
- b. ten aanzien van personen, op wie het bepaalde in artikel 6, derde lid, onder b, van de Algemene Ouderdomswet toepassing heeft gevonden;
- c. ten aanzien van personen, die slechts tijdelijk hier te lande verblijven of tijdelijk hier te lande werkzaam zijn;
- d. ten aanzien van echtgenoten en overige gezinsleden van de onder a, b en c bedoelde personen;
- e. ten aanzien van echtgenoten van ingezetenen, die krachtens een overeenkomst of een regeling inzake sociale zekerheid, welke tussen Nederland en een of meer andere Mogendheden van kracht is, niet ingevolge deze wet verzekerd zijn.

HOOFDSTUK III

De verstrekkingen

Artikel 6. 1. De verzekerden hebben aanspraak op verstrekkingen ter voorziening in hun geneeskundige behandeling, verpleging en verzorging, daaronder begrepen voorzieningen tot behoud, herstel of ter bevordering van de arbeidsgeschiktheid of strekkende tot verbetering van levensomstandigheden. De ziekenfondsen en de ziektekostenverzekeraars dragen zorg, dat deze aanspraak door de bij hen ingeschreven verzekerden tot gelding kan worden gebracht. Voor de verzekerden, die deelnemer zijn aan een publiekrechtelijke ziektekostenregeling voor ambtenaren, dragen de uitvoerende organen hiervoor zorg.

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden aard, inhoud en omvang der verstrekkingen geregeld, met dien verstande, dat zij in elk geval omvatten, in een daarbij te

bepalen omvang, geneeskundige hulp, farmaceutische hulp, verzorging, verpleging en behandeling in daarbij aan te wijzen categorieën van inrichtingen, waaronder in ieder geval ziekenhuizen en verpleeginrichtingen; voor wat betreft de verstrekkingen in ziekenhuizen echter slechts voor zover de periode van één jaar te boven gaande.

Daarbij kan als voorwaarde voor het verkrijgen van een verstrekking worden gesteld, dat de verzekerde bijdraagt in de kosten daarvan; de bijdrage behoeft niet voor alle verzekerden gelijk te zijn.

3. Indien bij de algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het tweede lid

a. als categorieën van inrichtingen worden aangewezen:

1°. bij die maatregel te omschrijven dagverblijven, gezinsvervangende verblijven voor gehandicapten en andere inrichtingen waar gehandicapten verblijven;

2°. bejaardenoorden als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de Bejaardenoorden;

b. als verstrekkingen worden aangewezen bij die maatregel te omschrijven vormen van maatschappelijke dienstverlening; wordt de voordracht tot het vaststellen, wijzigen of intrekken daarvan Ons gedaan door Onze Minister en Onze Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk tezamen.

4. Het bepaalde in de laatste twee volzinnen van het eerste lid is niet van toepassing met betrekking tot het verlenen van verstrekkingen onder verantwoordelijkheid, waaronder begrepen de financiële verantwoordelijkheid, van Onze Minister van Justitie in het kader van de uitvoering van een rechterlijke uitspraak.

5. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald, dat een verstrekking wordt voortgezet na het tijdstip, waarop de verzekering is geëindigd. Daarbij kunnen beperkingen en voorwaarden worden gesteld.

De wijze waarop de aanspraak op deze verstrekking geldend wordt gemaakt wordt daarbij eveneens geregeld.

6. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald, dat de ziekenfondsen, ziektekostenverzekeraars en uitvoerende organen een verstrekking weigeren of op een later tijdstip doen ingaan, dan wel een hogere bijdrage van de verzekerde vorderen dan krachtens het tweede lid van dit artikel is vastgesteld, in de bij of krachtens die maatregel aan te geven gevallen en omstandigheden, waarin de kosten van het verlenen van de desbetreffende verstrekking in redelijkheid niet of niet volledig ten laste van de in deze wet geregelde verzekering dienen te komen.

Artikel 6a. 1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur wordt — zo nodig met inachtneming van bij deze algemene maatregel aan te geven uitzonderingen — een regeling getroffen voor de verzekerden, die als militair, gewezen militair of gezinslid van een militair of gewezen militair aanspraak hebben op geneeskundige behandeling, verpleging en verzorging of een tegemoetkoming in de kosten daarvan jegens Onze Minister van Defensie.

2. Bij deze algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald, dat voor alle of voor een bij deze algemene maatregel aan te geven deel van de in het vorige lid bedoelde verzekerden de aanspraken, voortvloeiende uit de desbetreffende van Onze Minister van Defensie uitgaande regeling in de plaats treden van de aanspraken krachtens deze wet.

3. Bij of krachtens de in het eerste lid bedoelde algemene maatregel van bestuur worden — indien het bepaalde in het tweede lid toepassing heeft gevonden — regelen gegeven inzake een uitkering door de Ziekenfondsraad aan Onze Minister van Defensie ten laste van het Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten in verband met het vervallen van de aanspraken ingevolge deze wet.

4. Al hetgeen de verdere uitvoering van dit artikel betreft wordt bij of krachtens algemene maatregel van bestuur geregeld. Daarbij kan tevens de controle worden geregeld op het verlenen van verstrekkingen ingevolge de aanspraken bedoeld in het tweede lid.

Artikel 7. 1. Een inrichting, waarin verstrekkingen als bedoeld in artikel 6 kunnen worden verleend, moet als zodanig door Onze Minister zijn erkend, gehoord de Ziekenfondsraad.

2. Bij de in het derde lid van artikel 6 bedoelde maatregel wordt bepaald ten aanzien van welke categorieën van inrichtingen onderscheidenlijk ten aanzien van welke verstrekkingen, in afwijking van het bepaalde bij het vorige lid, Onze Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk de erkenning verleent. Hierbij is het bepaalde in de leden 3, 4 en 5 van overeenkomstige toepassing.

3. Op een verzoek om erkenning wordt een met redenen omklede beslissing genomen binnen vier maanden nadat het verzoek bij Onze Minister is binnengekomen; Onze Minister kan deze termijn met ten hoogste twee maanden verlengen, in welk geval hij daarvan aan de verzoeker mededeling doet.

Het niet binnen de gestelde termijn beslissen wordt met een voorlopige erkenning gelijkgesteld.

4. Aan een erkenning, welke ook voorlopig kan worden verleend, kunnen door Onze Minister voorwaarden worden verbonden. De voorwaarden kunnen worden gewijzigd, ingetrokken en nieuwe voorwaarden kunnen worden gesteld.

5. Een erkenning of voorlopige erkenning kan bij een met redenen omklede beslissing worden ingetrokken.

6. Inrichtingen, aangewezen door Onze Minister, in overeenstemming met hetzij Onze Minister van Justitie, hetzij Onze Minister van Defensie, worden beschouwd als inrichtingen in de zin van deze wet.

Artikel 8. 1. Voor degene, die verzekerd is in de zin van de Ziekenfondswet en als zodanig bij een ziekenfonds is ingeschreven, dan wel in verband met zijn geneeskundige verzorging verzekerd is bij een ziektekostenverzekeraar, geldt met inachtneming van hetgeen overigens in dit artikel is bepaald de inschrijving bij het ziekenfonds, onderscheidenlijk de verzekering bij de ziektekostenverzekeraars, tevens als inschrijving voor de toepassing van deze wet. Voor degene, die deelnemer is aan een publiekrechtelijke ziektekostenregeling voor ambtenaren geldt het deelnemerschap tevens als inschrijving voor de toepassing van deze wet.

2. Degene, die noch bij een ziekenfonds is ingeschreven noch bij een ziektekostenverzekeraar is verzekerd noch neemt aan een publiekrechtelijke ziektekostenregeling voor ambtenaren, doch die als verzekerde in de zin van deze wet de aanspraken, welke hem ingevolge deze wet toekomen, geldend wil maken, meldt zich met inachtneming van het krachtens het derde lid bepaalde daartoe aan, hetzij bij een ziekenfonds, werkende in de gemeente of het deel van de gemeente waar hij woont, dan wel bij een ziektekostenverzekeraar. Deze instellingen zijn verplicht hem voor dit doel als verzekerde in te schrijven.

3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen betreffende de inschrijving nadere en zoodoorg van deze wet afwijkende regelen worden gesteld.

Artikel 9. 1. De verzekerde, die zijn aanspraak op een verstrekking geldend wil maken, wendt zich daartoe, behalve in gevallen genoemd in de algemene maatregel van bestuur krachtens het derde lid van artikel 6 en voor wat verstrekkingen betreft, bedoeld in het vierde lid van artikel 6, tot een persoon of een inrichting met wie of met welke het ziekenfonds of de ziektekostenverzekeraar waarbij hij is ingeschreven dan wel het uitvoerend orgaan, tot dat doel een overeenkomst heeft gesloten, een en ander behoudens het bepaalde in het derde en het vierde lid.

2. De verzekerde wordt de keuze gelaten uit de in het eerste lid bedoelde personen en inrichtingen, voor zover deze in zijn woonplaats of in de naaste omgeving daarvan hun praktijk uitoefenen of gevestigd zijn, een en ander behoudens het bepaalde in het vijfde lid.

3. Onze Minister is bevoegd in het belang van het geneeskundig onderwijs en onder door hem vast te stellen voorwaarden te bepalen, dat de verzekerde mede de keuze wordt gelaten uit door hem in overeenstemming met Onze Minister van Onderwijs en Wetenschappen aan te wijzen inrichtingen.

4. Een ziekenfonds, een ziektekostenverzekeraar of een uitvoerend orgaan kan aan een verzekerde toestemming verlenen zich voor het geldend maken van zijn aanspraak op een verstrekking te wenden tot een andere persoon of inrichting dan bedoeld in het tweede lid, indien zulks voor een hem te verlenen verstrekking nodig is.

5. Bij de keuze uit door Onze Minister aan te wijzen categorieën van inrichtingen geldt niet de beperking tot de inrichtingen in de woonplaats van de verzekerde of in de naaste omgeving daarvan.

6. Het verlenen van verstrekkingen, als bedoeld in het vierde lid van artikel 6, geschiedt overeenkomstig hetgeen daaromtrent elders is bepaald.

Artikel 10. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur wordt bepaald in welke mate en onder welke voorwaarden aanspraak bestaat op een verstrekking of op een vergoeding wegens kosten ter zake van een krachtens het tweede lid van artikel 6 vastgestelde verstrekking, verleend in of buiten Nederland, in gevallen, waarin aan een verzekerde als gevolg van in die algemene maatregel van bestuur omschreven omstandigheden verstrekkingen zijn verleend, welke hij, hadden die omstandigheden zich niet voorgedaan, op de in artikel 9 omschreven wijze had kunnen verkrijgen.

Artikel 11. 1. Onze Minister kan bepalen, dat de verzekerden, van alle of van door hem aan te wijzen ziekenfondsen, ziektekostenverzekeraars of uitvoerende organen aanspraak hebben jegens het ziekenfonds, de ziektekostenverzekeraar of het uitvoerende orgaan op een uitkering in geld wegens gemaakte kosten ter zake van een krachtens het tweede lid van artikel 6 vastgestelde verstrekking in plaats van aanspraak op de desbetreffende verstrekking.

Onze Minister gaat hiertoe slechts over, indien hij van oordeel is, dat alle of door hem aangewezen ziekenfondsen, ziektekostenverzekeraars of uitvoerende organen in de onmogelijkheid verkeren op voor hen aanvaardbare voorwaarden overeenkomsten te sluiten met een genoegzaam aantal personen of inrichtingen, die de bedoelde verstrekking kunnen verlenen.

2. In het besluit van Onze Minister, bedoeld in het eerste lid, wordt tevens bepaald onder welke voorwaarden en tot welk bedrag aanspraak op een uitkering bestaat.

3. Een besluit van Onze Minister als bedoeld in het eerste lid, geldt voor ten hoogste zes maanden, tenzij Wij binnen die termijn een voorstel van wet tot verlenging van deze termijn aan de Staten-Generaal doen. Wordt het voorstel ingetrokken of verworpen, dan vervallen de krachtens dit artikel genomen maatregelen met ingang van de veertiende dag na die, waarop de intrekking of verwerping heeft plaatsgehad.

Artikel 12. Bij de vaststelling van de schadevergoeding, waarop de verzekerde naar burgerlijk recht aanspraak kan maken ter zake van een feit, dat aanleiding geeft tot het verlenen van verstrekkingen of vergoedingen ingevolge deze wet, houdt de rechter rekening met de aanspraken, die de verzekerde krachtens deze wet heeft.

Artikel 13. 1. De ziekenfondsen, ziektekostenverzekeraars en uitvoerende organen treffen de nodige maatregelen ter voorkoming van onnodige verstrekkingen en van uitgaven, welke hoger dan noodzakelijk zijn. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur wordt aangegeven aan welke eisen bij die te treffen maatregelen ten minste moet worden voldaan.

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur wordt aangegeven, welke statistische gegevens betreffende de verstrekkingen de ziekenfondsen, ziektekostenverzekeraars en uit-

voerende organen verzamelen en welke daarvan in het jaarverslag van de ziekenfondsen, ziektekostenverzekeraars en uitvoerende organen worden opgenomen of aan de Ziekenfondsraad worden medegedeeld.

Artikel 14. 1. Een ziekenfonds, ziektekostenverzekeraar of uitvoerend orgaan kan van hem, die, zonder daartoe gerechtigd te zijn, opzettelijk aanspraken als verzekerde bij hem doet gelden onderscheidenlijk deed gelden, alsmede van hem, die daaraan opzettelijk zijn medewerking verleent onderscheidenlijk heeft verleend, geheel of gedeeltelijk het bedrag vorderen van de te veel of ten onrechte verleende verstrekkingen dan wel de geschatte geldswaarde hiervan.

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld betreffende de in het vorige lid bedoelde terugvordering.

Artikel 15. 1. Ten aanzien van het verlenen van bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen verstrekkingen kan bij algemene maatregel van bestuur worden bepaald, dat de administratie geheel of ten dele wordt verricht door een of meer door Onze Minister aan te wijzen instellingen en dat de controle geheel of ten dele wordt uitgeoefend door een of meer door Onze Minister aan te wijzen instellingen.

Daarbij wordt tevens bepaald, volgens welke regelen en onder wiens verantwoordelijkheid in zodanig geval de administratie wordt verricht en de controle wordt uitgeoefend, alsmede op welke wijze de kosten hiervan worden gedekt uit het Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten.

2. Controle op het verlenen van verstrekkingen, als bedoeld in het vierde lid van artikel 6, wordt geregeld door Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Justitie.

3. Bij de in het derde lid van artikel 6 bedoelde maatregel wordt nader bepaald of en in welke mate wordt afgeweken van het bepaalde in het eerste lid.

HOOFDSTUK IV

De op te brengen middelen; vrijstelling wegens gemoedsbezwaren

Artikel 16. De middelen tot dekking van de uitgaven van het Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten worden gevonden door het heffen van premies van de premieplichtigen, alsmede door een bijdrage van het Rijk van 475 miljoen gulden per kalenderjaar.

Artikel 17. 1. De premies en de Rijksbijdrage worden gestort in het Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten.

2. Onze Minister en Onze Minister van Financiën kunnen regelen geven inzake de afdracht van de geïnde premies en de betaling van de Rijksbijdrage aan het Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten.

Artikel 18. 1. De in artikel 16 bedoelde bijdrage wordt bij algemene maatregel van bestuur met inachtneming van het bepaalde in de volgende leden verhoogd of verlaagd, al naar gelang het indexcijfer der lonen is gestegen of gedaald.

2. Herziening van de in artikel 16 bedoelde bijdrage heeft telkens met ingang van 1 januari plaats, wanneer het indexcijfer der lonen op 31 juli daaraanvooraangaande een afwijking van ten minste 3 pct. vertoont van het indexcijfer, waarop de laatste herziening van die bijdrage is gebaseerd, onderscheidenlijk, zolang herziening van die bijdrage nog niet heeft plaatsgevonden, van het indexcijfer op 31 juli 1967.

3. Bij een herziening als bedoeld in het vorige lid wordt de in artikel 16 bedoelde bijdrage verhoogd of verlaagd met hetzelfde percentage als waarmede het indexcijfer der lonen op

31 juli, voorafgaande aan de datum van ingang der herziening, afwijkt van het indexcijfer op 31 juli 1967.

4. Indien zich in de periode, liggende na 31 juli doch vóór 31 december naar Ons oordeel bijzondere omstandigheden voordoen, kan, in afwijking van het bepaalde in het tweede lid, de in artikel 16 bedoelde bijdrage met ingang van 1 januari worden herzien.

5. Bij een herziening als bedoeld in het vorige lid wordt de in artikel 16 bedoelde bijdrage verhoogd of verlaagd met hetzelfde percentage als waarmede het te verwachten indexcijfer der lonen per 31 december, voorafgaande aan de datum van ingang der herziening, afwijkt van het indexcijfer der lonen op 31 juli 1967.

6. Onder indexcijfer der lonen, bedoeld in de vorige leden, wordt verstaan het nader bij de algemene maatregel van bestuur ingevolge artikel 9, tiende lid, van de Algemene Ouderdomswet aangegeven gewogen gemiddelde indexcijfer der lonen van volwassen arbeiders.

7. De herzieningen, bedoeld in het tweede, derde en vijfde lid, strekkende tot verhoging van de in artikel 16 bedoelde bijdrage, blijven achterwege, zolang de som van deze herzieningen niet een bedrag van 75 miljoen gulden te boven gaat.

Voor het jaar, waarin de som van de vorenbedoelde herzieningen een bedrag van 75 miljoen gulden voor het eerst overschrijdt, wordt de verhoging van de in artikel 16 bedoelde bijdrage beperkt tot het verschil tussen die som en 75 miljoen gulden.

8. Alvorens Ons een voordracht wordt gedaan tot een algemene maatregel van bestuur, bedoeld in het vierde lid, wordt de Sociaal-Economische Raad gehoord. Het advies van de Sociaal-Economische Raad wordt bekend gemaakt door plaatsing in het *Staatsblad*.

9. Bij een herziening van de in artikel 16 bedoelde bijdrage wordt deze naar boven afgerond op een veelvoud van honderd-duizend gulden.

Artikel 19. Premieplichtig is:

- a. degene, die bij wege van aanslag aan de heffing van premie ingevolge de Algemene Ouderdomswet is onderworpen;
- b. degene, die voor de premieheffing ingevolge de Algemene Ouderdomswet inhoudingsplichtig is;
- c. de Sociale Verzekeringsbank;
- d. degene, die voor de loonbelasting inhoudingsplichtig is met betrekking tot uitkeringen ingevolge de Algemene Ouderdomswet;
- e. degene, die gedurende het gehele kalenderjaar binnenlands belastingplichtig voor de inkomstenbelasting is, voor een aanslag in die belasting over dat kalenderjaar in aanmerking komt en vóór de aanvang van dat kalenderjaar de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt.

Artikel 20. 1. De door de in artikel 19, onder a, bedoelde premieplichtige verschuldigde premie wordt bij wege van aanslag geheven naar de maatstaf van het bedrag waarmede de bij wege van aanslag te heffen premies ingevolge de Algemene Ouderdomswet en de Algemene Weduwen- en Wezenwet, de bij wijze van inhouding geheven premies ingevolge die wetten overtreffen.

2. Bij de bepaling van de maatstaf blijven premies ingevolge de Algemene Ouderdomswet en de Algemene Weduwen- en Wezenwet buiten aanmerking voor zover zij:

- a. ingevolge artikel 31 van de Algemene Ouderdomswet en artikel 45 van de Algemene Weduwen- en Wezenwet niet worden ingevorderd;
- b. zijn ingehouden met toepassing van de rose tabellen.

3. De heffing en de invordering van de premie geschieden met overeenkomstige toepassing van de regelen, die gelden voor de heffing en de invordering van de bij wege van aanslag te heffen premie ingevolge de Algemene Ouderdomswet, met dien verstande dat voor verrekening in aanmerking komt het bedrag dat verkregen wordt door het ingevolge artikel 22f ten aanzien van de in artikel 19, onder *a* en *b*, bedoelde premieplichtigen vastgestelde percentage toe te passen op de premies ingevolge de Algemene Ouderdomswet en de Algemene Weduwen- en Wezenwet, die zijn ingehouden met toepassing van de rose tabellen.

Artikel 21. 1. De door de in artikel 19, onder *b*, bedoelde premieplichtige verschuldigde premie wordt geheven naar de maatstaf van de door hem in te houden premies ingevolge de Algemene Ouderdomswet en de Algemene Weduwen- en Wezenwet.

2. De premieplichtige is de premie verschuldigd op het tijdstip waarop hij verplicht is de premies ingevolge de Algemene Ouderdomswet en de Algemene Weduwen- en Wezenwet in te houden.

3. De heffing en de invordering van de premie geschieden met overeenkomstige toepassing van de regelen, die gelden voor de heffing en de invordering van de af te dragen premie ingevolge de Algemene Ouderdomswet, met dien verstande, dat als af te dragen premie wordt aangemerkt de verschuldigde premie.

4. De premieplichtige mag de premie welke verschuldigd is naar de maatstaf van premies ingevolge de Algemene Ouderdomswet en de Algemene Weduwen- en Wezenwet niet verhalen, tenzij die premies zijn ingehouden met toepassing van de rose tabellen. Het verhaal geschiedt met overeenkomstige toepassing van de regelen die gelden voor inhouding van premie ingevolge de Algemene Ouderdomswet.

Artikel 22. Voor de toepassing van de artikelen 19, 20 en 21 wordt met premie ingevolge de Algemene Ouderdomswet en de Algemene Weduwen- en Wezenwet gelijkgesteld de inkomstenbelasting en de loonbelasting die ingevolge die wetten wordt geheven in geval van gemoedsbezwaren.

Artikel 22a. 1. De door de in artikel 19, onder *c*, bedoelde premieplichtige verschuldigde premie wordt geheven naar de maatstaf van de uitkeringen ingevolge de Algemene Ouderdomswet en de Algemene Weduwen- en Wezenwet, toekomende aan ingezetenen.

2. Onze Minister en Onze Minister van Financiën kunnen regelen geven met betrekking tot de betaling van de premie.

3. De premieplichtige verhaalt de premie. Het verhaal geschiedt met overeenkomstige toepassing van de regelen, die gelden voor de inhouding van premie ingevolge de Algemene Ouderdomswet.

Artikel 22b. 1. De door de in artikel 19, onder *d*, bedoelde premieplichtige verschuldigde premie wordt geheven naar de maatstaf van het loon waarin uitkeringen ingevolge de Algemene Ouderdomswet toekomende aan ingezetenen die de leeftijd van 65 jaar hebben bereikt, zijn begrepen, nadat dit is verminderd met die uitkeringen.

2. Als loon geldt het bedrag waarop de gele tabellen zouden moeten worden toegepast indien artikel 21 van de Wet op de loonbelasting 1964 (*Stb.* 521) buiten aanmerking bleef. Het loon wordt niet hoger gesteld dan het voor de toepassing van artikel 26, vijfde lid, van de Algemene Ouderdomswet geldende bedrag.

3. Artikel 21, tweede en derde lid, vindt overeenkomstige toepassing.

4. De premieplichtige mag de premie geheel of gedeeltelijk verhalen. Het verhaal geschiedt met overeenkomstige toepassing

van de regelen die gelden voor inhouding van premie ingevolge de Algemene Ouderdomswet.

Artikel 22c. 1. De door de in artikel 19, onder *e*, bedoelde premieplichtige verschuldigde premie wordt bij wege van aanslag geheven naar de maatstaf van het belastbare inkomen in de zin van de Wet op de inkomstenbelasting 1964, (*Stb.* 519), nadat dit is verminderd met de daarin begrepen inkomsten waarvoor ingevolge de artikelen 22a en 22b een ander premieplichtig is. Geen aanslag wordt vastgesteld, indien de premie niet meer dan 25 gulden bedraagt.

2. Het belastbare inkomen wordt ten hoogste in aanmerking genomen tot het voor de toepassing van artikel 26, vijfde lid, van de Algemene Ouderdomswet geldende bedrag.

Artikel 22d. Voor zover de ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet en de ingevolge deze wet bij wege van voldoening op aangifte verschuldigde premies in één bedrag worden geheven of ingevorderd, wordt elke voldoening of teruggaaf van premie en elke betaling, vermindering of afschrijving op een premie-aanslag van rechtswege geacht betrekking te hebben op hetgeen ingevolge elk dier wetten verschuldigd is. Voor zover de ingevolge de Algemene Ouderdomswet, de Algemene Weduwen- en Wezenwet, de Algemene Kinderbijslagwet en deze wet bij wege van aanslag verschuldigde premies in één bedrag worden geheven of ingevorderd, wordt, onverminderd het bepaalde in artikel 33, eerste en derde lid, van de Algemene Ouderdomswet, elke betaling, vermindering of afschrijving op een premie-aanslag van rechtswege geacht naar evenredigheid betrekking te hebben op hetgeen ingevolge elk dier wetten verschuldigd is.

Artikel 22e. Onze Minister en Onze Minister van Financiën kunnen nadere regelen stellen met betrekking tot hetgeen in de artikelen 20 tot en met 22d is bepaald.

Artikel 22f. 1. De verschuldigde premie wordt door Onze Minister vastgesteld voor de in artikel 19, onder *a* tot en met *e*, bedoelde premieplichtigen in percentages van de maatstaven, opgenomen in de artikelen 20, 21, 22a, 22b en 22c.

2. Indien een wijziging van de premiepercentages ingaat op een andere datum dan 1 januari, worden, voor zoveel de premie geheven wordt bij wege van aanslag dan wel met overeenkomstige toepassing van artikel 9 van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965 (*Stb.* 202), tevens gemiddelde percentages vastgesteld, die zullen gelden voor het gehele kalenderjaar waarin die wijziging ingaat.

Artikel 22g. De premie komt ten laste van het Rijk voor het bedrag dat verkregen wordt door het ingevolge artikel 22f ten aanzien van de in artikel 19, onder *a* en *b*, bedoelde premieplichtigen vastgestelde percentage toe te passen op het gezamenlijke bedrag van de ingevolge de artikelen 32, 33 en 36 van de Algemene Ouderdomswet en de artikelen 46 en 48 van de Algemene Weduwen- en Wezenwet ten laste van het Rijk komende premies.

Artikel 23. In afwijking van de voorgaande artikelen van dit hoofdstuk kan bij algemene maatregel van bestuur, met inachtneming van daarbij te stellen regelen, worden bepaald dat, indien een vrijstelling van premiebetaling wegens gemoedsbezwaren tegen een of meer andere volksverzekeringen is verleend, geen premie ingevolge deze wet, doch inkomstenbelasting dan wel loonbelasting wordt geheven.

Artikel 24. 1. Degene, die gemoedsbezwaren heeft tegen de in deze wet geregelde verzekering, kan met inachtneming van bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen en voorwaarden door de Sociale Verzekeringsbank worden vrijgesteld van de bij die maatregel aan te wijzen verplichtingen, welke hem bij of krachtens deze wet zijn opgelegd.

2. De Sociale Verzekeringsbank doet aan de inspecteurs der directe belastingen mededeling van degenen binnen hun

ambtsgebied, aan wie een vrijstelling als in het eerste lid bedoeld is verleend.

3. Indien een premieplichtige als bedoeld in artikel 19, onder *a* en *e*, krachtens het bepaalde in het eerste lid vrijstelling van premiebetaling is verleend, wordt uit dien hoofde aan hem over het desbetreffende kalenderjaar een aanslag in de inkomstenbelasting opgelegd ter grootte van het bedrag, dat, ware de vrijstelling niet verleend, van hem als premie had moeten worden geheven.

4. Met betrekking tot de in het derde lid bedoelde inkomstenbelasting vindt het bepaalde bij of krachtens de artikelen 20, 22c, 22d en 22e overeenkomstig toepassing.

5. Indien een premieplichtige als bedoeld in artikel 19, onder *b*, krachtens het bepaalde in het eerste lid vrijstelling van premiebetaling is verleend, is deze verplicht een bedrag ter grootte van hetgeen hij, ware hij niet vrijgesteld, als premie ingevolge deze wet verschuldigd zou zijn geweest, als loonbelasting te voldoen als ware dit afdracht van door hem ingehouden loonbelasting.

6. Van degene op wie premie zou kunnen worden verhaald, doch aan wie krachtens het bepaalde in het eerste lid vrijstelling daarvan is verleend, wordt uit dien hoofde aan loonbelasting ingehouden een bedrag ter grootte van het bedrag dat, ware deze vrijstelling niet verleend, op hem als premie zou worden verhaald.

7. Met betrekking tot de in het vijfde lid en het zesde lid bedoelde loonbelasting, vindt het bepaalde bij of krachtens de artikelen 21, 22a, 22b, 22d en 22e overeenkomstig toepassing.

8. Hetgeen ingevolge dit artikel aan inkomstenbelasting dan wel aan loonbelasting is geheven, wordt als inkomstenbelasting, onderscheidenlijk als loonbelasting verantwoord, doch overigens voor de heffing van de inkomstenbelasting en van de loonbelasting niet als zodanig aangemerkt.

9. Bij de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in het eerste lid, worden tevens geregeld de verdere gevolgen, welke aan het verlenen van vrijstelling wegens gemoedsbezwaren zijn verbonden, alsmede de gevallen, waarin de vrijstelling wordt of kan worden ingetrokken en de aan die intrekking verbonden gevolgen.

10. Bij de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in het eerste lid, kan worden bepaald, dat de werkzaamheden, onderscheidenlijk de bevoegdheden, betrekking hebbende op de uitvoering van dit artikel in plaats van door de Sociale Verzekeringsbank, door de Raden van Arbeid zullen worden verricht, onderscheidenlijk uitgeoefend.

HOOFDSTUK V

De ziekenfondsen, de ziektekostenverzekeraars en de uitvoerende organen

Artikel 25. 1. Een instelling, welke als ziektekostenverzekeraar wenst te worden toegelaten, richt daartoe een verzoek tot Onze Minister, die daarover het advies inwint van de Ziekenfondsraad.

2. Bij het verzoek tot toelating worden de statuten en reglementen van de instelling overgelegd. Onze Minister kan bepalen dat nog andere gegevens moeten worden overgelegd.

3. Het verzoek tot toelating wordt door Onze Minister gepubliceerd in de *Staatscourant*. Bij die publikatie wordt mededeling gedaan van een termijn, binnen welke tegen het verzoek tot toelating bezwaren kunnen worden ingebracht.

Onze Minister brengt deze bezwaren ter kennis van de Ziekenfondsraad, die deze betreft in zijn ingevolge het eerste lid uit te brengen advies.

4. Op een verzoek als bedoeld in dit artikel wordt beslist binnen zes maanden nadat het bij Onze Minister is binnengekomen.

5. Onze Minister verleent de toelating, tenzij de instelling:

a. niet voldoet aan bij of krachtens deze wet ten aanzien van ziektekostenverzekeraars gestelde eisen;

b. niet in staat kan worden geacht de taak van ziektekostenverzekeraar bij de uitvoering van deze wet naar behoren te vervullen;

c. niet beschikt over statuten en reglementen, welke voldoen aan in redelijkheid te stellen eisen.

6. Een instelling, welke als ziektekostenverzekeraar wordt toegelaten, verkrijgt daardoor rechtspersoonlijkheid, voor zover zij deze uit anderen hoofde niet reeds bezit.

Artikel 26. 1. Onze Minister is bevoegd aan de toelating als ziektekostenverzekeraar voorwaarden te verbinden.

2. Ook op een later tijdstip kan Onze Minister alsnog, gehoord de ziektekostenverzekeraar en de Ziekenfondsraad, voorwaarden stellen dan wel voorwaarden wijzigen of aanvullen.

3. Een beschikking als bedoeld in het vorige lid treedt niet eerder in werking dan na verloop van vier weken te rekenen van de dag waarop de beschikking ter kennis van de ziektekostenverzekeraar is gebracht.

Artikel 27. 1. Onze Minister trekt met ingang van een door hem te stellen datum, gehoord de Ziekenfondsraad, een toelating als ziektekostenverzekeraar in:

a. op verzoek van de ziektekostenverzekeraar;

b. indien de ziektekostenverzekeraar niet meer voldoet aan de voor toelating gestelde eisen of aan de bij of na de toelating gestelde voorwaarden;

c. indien de ziektekostenverzekeraar in ernstige mate in strijd met de wettelijke voorschriften handelt of zijn taak niet naar behoren blijkt te vervullen.

2. De Ziekenfondsraad regelt de gevolgen van de intrekking van de toelating en de afwikkeling van de lopende zaken.

Artikel 28. 1. Beschikkingen ingevolge de artikelen 25, 26 en 27 worden gepubliceerd in de *Staatscourant*.

2. Beschikkingen, waarbij een toelating wordt geweigerd, aan voorwaarden wordt gebonden of wordt ingetrokken, dan wel na de toelating voorwaarden worden gesteld, gewijzigd of aangevuld, worden met redenen omkleed.

Artikel 29. 1. Wijzigingen van de statuten en reglementen van een ziektekostenverzekeraar worden ten minste een maand vóór hun inwerkingtreding aan de Ziekenfondsraad overgelegd.

2. De Ziekenfondsraad kan bepalen, dat door hem aan te wijzen, op de uitvoering van deze wet betrekking hebbende besluiten van algemene strekking of belangrijke aard van een ziektekostenverzekeraar, ten minste een maand vóór hun inwerkingtreding aan de Ziekenfondsraad worden medegedeeld.

3. Onverminderd het bepaalde in het vorige lid wordt een op de uitvoering van deze wet betrekking hebbend besluit van een ziektekostenverzekeraar terstond ter kennis gebracht van de Ziekenfondsraad, wanneer deze zulks verzoekt.

Artikel 30. 1. Een orgaan, dat een publiekrechtelijke ziektekostenregeling voor ambtenaren uitvoert, en zich als zodanig bij Onze Minister heeft aangemeld, is uitvoerend orgaan.

2. Het uitvoerend orgaan brengt de publiekrechtelijke ziektekostenregeling, alsmede wijzigingen daarin ter kennis van Onze Minister.

Artikel 31. 1. Een ziekenfonds, ziektekostenverzekeraar of uitvoerend orgaan is verplicht, voor zover de Ziekenfondsraad zulks voor de vervulling van zijn uit deze wet voortvloeiende taak nodig acht, deze, alsmede de door hem gemachtigde personen, alle gevraagde mondelinge en schriftelijke inlichtingen en gegevens te verstrekken en inzage te geven van boeken en

bescheiden welke betrekking hebben op het gevoerde beheer en de verrichte werkzaamheden.

2. Een instelling, waaraan een ziekenfonds, ziektekostenverzekeraar of uitvoerend orgaan een deel van zijn werkzaamheden heeft opgedragen of overgedragen, wordt, voor zover het om die werkzaamheden gaat, voor de toepassing van het bepaalde in het eerste lid met een ziekenfonds, ziektekostenverzekeraar of uitvoerend orgaan gelijkgesteld.

Artikel 32. De Ziekenfondsraad kan regelen stellen betreffende:

a. de minimum-eisen, waaraan de administratie van de ziekenfondsen, ziektekostenverzekeraars en uitvoerende organen ook voor wat betreft de registratie van de verzekerden voor de uitvoering van deze wet moet voldoen, met inbegrip van het verzamelen van statistische gegevens;

b. de inhoud, de vorm en het tijdstip van het door de ziekenfondsen, ziektekostenverzekeraars en uitvoerende organen bij de Ziekenfondsraad in te dienen jaarlijks verslag van hun werkzaamheden voor de uitvoering van deze wet met inbegrip van financiële gegevens betreffende de in deze wet geregelde verzekering;

c. de arbeidsvoorwaarden van het personeel van de ziekenfondsen en de ziektekostenverzekeraars, belast met werkzaamheden voor de uitvoering van deze wet.

Artikel 33. 1. Een ziektekostenverzekeraar levert niet zelf kunst- en hulpmiddelen aan de bij hem verzekerden; hij verzorgt evenmin zelf het ziekenvervoer en doet niet tegen betaling andere leveringen aan de bij hem verzekerden.

2. Een ziektekostenverzekeraar neemt, behoudens toestemming van de Ziekenfondsraad in bijzondere gevallen, niet deel in bedrijven, welke zich bezighouden met werkzaamheden als bedoeld in het eerste lid en verschaft geen gelden voor bedrijfsuitoefening aan zodanige bedrijven. Een ziektekostenverzekeraar mag, behoudens toestemming van de Ziekenfondsraad in bijzondere gevallen, niet zijn werkzaamheden uitoefenen in gebouwen, waarin tevens verkoopruimten van bedrijven als hier bedoeld aanwezig zijn.

3. Het bepaalde in de vorige leden is van overeenkomstige toepassing op de uitvoerende organen.

HOOFDSTUK VI

Overeenkomsten

Artikel 34. 1. Met inachtneming van het bepaalde in artikel 6 sluiten de ziekenfondsen, ziektekostenverzekeraars en uitvoerende organen overeenkomsten met personen en inrichtingen, die een of meer van de krachtens het tweede lid van artikel 6 vastgestelde verstrekkingen kunnen verlenen. Met inrichtingen en personen, die verstrekkingen verlenen als bedoeld in het vierde lid van artikel 6, worden voor wat deze verstrekkingen betreft geen overeenkomsten als hier bedoeld gesloten.

2. De overeenkomsten als bedoeld in het vorige lid kunnen niet zijn overeenkomsten waarbij de ene partij zich verbindt in dienst van de andere partij arbeid te verrichten.

3. Onze Minister is bevoegd in bijzondere gevallen, gehoord de Ziekenfondsraad aan een ziekenfonds, ziektekostenverzekeraar of uitvoerend orgaan toestemming te verlenen één of meer van de krachtens het tweede lid van artikel 6 vastgestelde verstrekkingen te waarborgen door het sluiten van arbeidsovereenkomsten, zulks al dan niet naast overeenkomsten als bedoeld in de vorige leden. Bij het verlenen van zodanige toestemming bepaalt Onze Minister of en in hoeverre kan worden afgeweken van het bepaalde in het eerste lid van artikel 37.

4. Een instelling als bedoeld in het eerste lid van artikel 15 is bevoegd, met toestemming van de Ziekenfondsraad, overeenkomsten te sluiten met de in het eerste lid bedoelde personen

en inrichtingen. Deze overeenkomsten worden voor de toepassing van deze wet gelijkgesteld met overeenkomsten als bedoeld in het eerste lid.

Artikel 35. De in het eerste lid van artikel 34 bedoelde overeenkomsten houden ten minste bepalingen in betreffende:

a. het tijdstip waarop de overeenkomst aanvangt te werken en de duur van de periode waarvoor de overeenkomst gesloten is;

b. de aard en de omvang van de wederzijdse rechten en verplichtingen;

c. de voorwaarden van administratieve aard, waaraan de partijen hebben te voldoen;

d. de mogelijkheid van instelling van commissies, welke toezicht houden op de juiste naleving van de overeenkomst en bemiddeling verlenen bij de oplossing van geschillen, welke uit de overeenkomst voortvloeien;

e. het in acht nemen van een opzeggingstermijn van ten minste een half jaar, indien in tussentijdse beëindiging van de overeenkomst is voorzien, tenzij op grond van bijzondere omstandigheden een kortere termijn redelijk moet worden geacht.

Artikel 36. 1. De in artikel 34 bedoelde overeenkomsten behoeven, behoudens het bepaalde in het vijfde lid, de goedkeuring van een door de Ziekenfondsraad in te stellen commissie, waarin de in het tweede lid van artikel 40, onder 1° en 2°, van deze wet en de in het derde lid van artikel 51, onder c en d, van de Ziekenfondswet bedoelde organisaties niet zijn vertegenwoordigd. De samenstelling van deze commissie, waarin ook personen buiten de Ziekenfondsraad zitting kunnen hebben, geschiedt in overleg met Onze Minister. Indien bij een overeenkomst als bedoeld in artikel 34 is bepaald, dat rechten en verplichtingen van een der partijen of van beide partijen worden vastgesteld door een derde, behoeft het door de derde genomen besluit als zodanig eveneens de goedkeuring van de commissie, behoudens wanneer het uitspraken in geschillen betreft.

2. Omtrent de inhoud van de in artikel 34 bedoelde overeenkomsten wordt overleg gepleegd tussen de naar het oordeel van Onze Minister representatieve organisaties van ziekenfondsen en ziektekostenverzekeraars en een vertegenwoordiging van de uitvoerende organen enerzijds en organisaties van personen of inrichtingen als bedoeld in het eerste lid van dat artikel, anderzijds.

3. Indien het in het vorige lid bedoelde overleg tot overeenstemming heeft geleid, wordt de uitkomst daarvan onderworpen aan de goedkeuring van de in het eerste lid bedoelde commissie.

4. De beslissing van de in het eerste lid bedoelde commissie behoeft de bekrachtiging van de Ziekenfondsraad.

5. Indien de Ziekenfondsraad een beslissing van de in het eerste lid bedoelde commissie, waarbij deze haar goedkeuring aan een overeenkomst heeft onthouden, niet bekrachtigt — een zodanig besluit kan slechts worden genomen met twee derden van de uitgebrachte stemmen — behoeft de overeenkomst de goedkeuring van de Ziekenfondsraad.

6. Indien de Ziekenfondsraad de in het vierde lid bedoelde bekrachtiging dan wel de in het vijfde lid bedoelde goedkeuring heeft verleend, wordt deze bekrachtiging, onderscheidenlijk goedkeuring, geacht te gelden voor de overeenkomsten, welke met de uitkomst, bedoeld in het derde lid, in overeenstemming zijn, gesloten tussen afzonderlijke ziekenfondsen, ziektekostenverzekeraars en uitvoerende organen enerzijds en afzonderlijke personen en inrichtingen, als bedoeld in het eerste lid van artikel 34, anderzijds.

Artikel 37. 1. Een ziekenfonds is verplicht met iedere binnen het werkgebied van het ziekenfonds zijn beroep uitoefenende, daartoe bevoegde persoon die een of meer van de krachtens het tweede lid van artikel 6 vastgestelde verstrekkingen kan verlenen, op zijn verzoek, een overeenkomst te sluiten als bedoeld in het eerste lid van artikel 34, tenzij het ziekenfonds daartegen ernstige bezwaren heeft. Deze verplichting is van overeenkomst

stige toepassing op de ziektekostenverzekeraars en uitvoerende organen.

2. Een ziekenfonds is mede verplicht met elke inrichting die een of meer van de krachtens het tweede lid van artikel 6 vastgestelde verstrekkingen kan verlenen, op haar verzoek een overeenkomst te sluiten als bedoeld in het eerste lid van artikel 34, tenzij het ziekenfonds daartegen ernstige bezwaren heeft, een en ander voor zover de inrichting binnen het werkgebied van het ziekenfonds is gelegen of de bevolking van het werkgebied van het ziekenfonds hiervan regelmatig gebruik maakt. Onze Minister wijst de inrichtingen aan met wie een ziektekostenverzekeraar of een uitvoerend orgaan een overeenkomst moet sluiten.

3. Een instelling als bedoeld in het eerste lid van artikel 15, is verplicht met iedere daarvoor in aanmerking komende inrichting voor verzorging, verpleging en behandeling, welke hiertoe is aangewezen door Onze Minister, op haar verzoek een overeenkomst te sluiten als bedoeld in het vierde lid van artikel 34, tenzij de instelling daartegen ernstige bezwaren heeft.

Artikel 38. Een persoon of inrichting, die met een ziekenfonds, ziektekostenverzekeraar of uitvoerend orgaan een overeenkomst als bedoeld in het eerste lid van artikel 34 heeft gesloten, is gehouden op daartoe door een ander ziekenfonds, een andere ziektekostenverzekeraar of een ander uitvoerend orgaan gedaan verzoek met deze een gelijke overeenkomst te sluiten tenzij die persoon of deze inrichting daartegen ernstige bezwaren heeft.

Artikel 39. 1. Indien overeenkomsten, welke nodig zijn voor het verlenen van een bepaalde verstrekking, niet of niet in voldoende aantal tot stand komen dan wel indien deze overeenkomsten niet de vereiste goedkeuring verwerven, de goedkeuring niet wordt bekrachtigd of indien het besluit tot goedkeuring dan wel het besluit tot bekrachtiging door Ons wordt vernietigd, kan Onze Minister bepalen, dat overeenkomsten ten aanzien van de bedoelde verstrekking slechts mogen worden gesloten met inachtneming van door hem te stellen richtlijnen.

2. Alvorens een besluit te nemen krachtens het eerste lid, wint Onze Minister het advies van een door hem te benoemen commissie in.

3. In afwijking van het bepaalde in de vorige leden kan Onze Minister ingeval een overeenkomst, waarbij een tarief als bedoeld in het eerste lid van artikel 1 van de Wet ziekenhuistarieven (*Stb.* 1965, 190) in het geding is, niet de vereiste goedkeuring verwerft, de goedkeuring niet wordt bekrachtigd of indien het besluit tot goedkeuring dan wel het besluit tot bekrachtiging door Ons wordt geschorst of vernietigd, een tarief aanseffen, dat ten hoogste in rekening mag worden gebracht. Een krachtens de eerste volzin aangegeven tarief mag niet lager zijn dan het tarief, dat de betrokkene voor datgene, waarop het bij de in het geding zijnde overeenkomst vastgestelde tarief betrekking heeft, op het tijdstip van het verzoek om goedkeuring van de bedoelde overeenkomst, niet in strijd met enige wettelijke bepaling, in rekening placht te brengen.

HOOFDSTUK VII

De Ziekenfondsraad

Artikel 40. 1. De Ziekenfondsraad is, met inachtneming van het bepaalde in deze wet, belast met:

a. het desgevraagd of eigener beweging uitbrengen van adviezen of het geven van voorlichting over onderwerpen, welke de in deze wet geregelde verzekering raken aan Ons en Onze Minister;

b. het uit deze wet voortvloeiende toezicht op het beheer en de administratie van de ziekenfondsen, ziektekostenverzekeraars en uitvoerende organen;

c. andere taken, welke hem bij of krachtens deze wet zijn of worden opgedragen.

2. Voor de uitvoering van de taken van de Ziekenfondsraad krachtens deze wet wordt een door Onze Minister te bepalen aantal leden en plaatsvervangende leden aan de Ziekenfondsraad toegevoegd.

Deze leden en plaatsvervangende leden worden aangewezen..

1°. door elk van de beide navolgende groepen van organisaties:

a. de naar het oordeel van Onze Minister representatieve organisaties van ziektekostenverzekeraars;

b. de naar het oordeel van Onze Minister representatieve organisaties van personen en inrichtingen die meer in het bijzonder zijn betrokken bij het verlenen van de krachtens het tweede lid van artikel 6 vastgestelde verstrekkingen.

Onze Minister bepaalt het aantal leden en plaatsvervangende leden, dat door elke organisatie wordt aangewezen.

2°. door Onze Minister en Onze Minister van Binnenlandse Zaken uit de uitvoerende organen.

Het bepaalde in de artikelen 53—59 van de Ziekenfondswet is van overeenkomstige toepassing.

In het reglement, bedoeld in artikel 58 van de Ziekenfondswet, worden voorzieningen getroffen om te bereiken dat het aantal stemmen dat door elk van de vijf in artikel 51 van de Ziekenfondswet bedoelde groeperingen in totaal kan worden uitgebracht, een gelijke waarde vertegenwoordigt.

Voor de toepassing van deze bepaling worden de leden, aangewezen krachtens het hierboven bepaalde onder 1° sub a, en onder 2° geacht te behoren tot de groepering, bedoeld in artikel 51, derde lid, onder c, van de Ziekenfondswet, en de leden aangewezen krachtens het hierboven bepaalde onder 1° sub b, tot de groepering, bedoeld in artikel 51, derde lid, onder d van de Ziekenfondswet.

3. Het oordeel van de Ziekenfondsraad wordt gevraagd over alle aangelegenheden, welke de in deze wet geregelde verzekering betreffen, tenzij naar het oordeel van Onze Minister zulks niet mogelijk is wegens het spoedeisende karakter van een te treffen maatregel.

4. De artikelen 68—70 van de Ziekenfondswet zijn ten opzichte van ziekenfondsen, ziektekostenverzekeraars en uitvoerende organen van overeenkomstige toepassing.

5. De voorgaande leden gelden niet met betrekking tot de heffing en de invordering van de ingevolge deze wet verschuldigde premies.

Artikel 41. 1. De Ziekenfondsraad is voor de uitvoering van zijn taken krachtens deze wet aan Onze Minister verantwoordelijk. Onze Minister kan de Ziekenfondsraad aanwijzingen geven met betrekking tot de uitoefening van diens taken ingevolge deze wet.

2. De artikelen 62—64 en 66 van de Ziekenfondswet zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 42. De kosten, welke voor de Ziekenfondsraad en zijn secretariaat alsmede voor de Rijksbelastingdienst uit de uitvoering van deze wet voortvloeien, worden gedekt uit de middelen van het Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten, op een voor wat betreft de Ziekenfondsraad en zijn secretariaat door Onze Minister jaarlijks te bepalen wijze.

Artikel 43. 1. Er is een Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten. De Ziekenfondsraad is belast met het beheer van het fonds. Hij is voor het beheer verantwoordelijk en rekenplichtig aan Onze Minister. Onze Minister kan de Ziekenfondsraad aanwijzingen geven met betrekking tot het te voeren beheer.

2. Het ingevolge het tweede lid van artikel 72 van de Ziekenfondswet ingestelde college oefent ten behoeve van Onze Minister tevens toezicht uit op het door de Ziekenfondsraad in het kader van deze wet gevoerde beheer. Bij of krachtens de in het genoemde artikel bedoelde algemene maatregel van bestuur kunnen ter zake nadere regelen worden gegeven.

3. Het bepaalde bij het derde lid van artikel 72 van de Ziekenfondswet is van overeenkomstige toepassing.

4. De Ziekenfondsraad biedt Onze Minister vóór 31 december van elk jaar een verslag aan omtrent de toestand van het Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten per 31 december van het voorafgaande jaar, met de rekening over dat jaar. De rekening behoeft de goedkeuring van Onze Minister. Het verslag wordt algemeen verkrijgbaar gesteld.

Artikel 44. De middelen van het Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten worden, behalve ter dekking van de in artikel 42 bedoelde kosten, aangewend:

a. ter dekking van de kosten van de in deze wet geregelde verzekering;

b. tot het doen van uitgaven voor deze verzekering, voortvloeiende uit enige andere wettelijke regeling of uit overeenkomsten;

c. tot het bevorderen van wetenschappelijke onderzoeken en publikaties, welke naar het oordeel van de Ziekenfondsraad voor de in deze wet geregelde voorzieningen van belang zijn, met dien verstande, dat de totale uitgaven voor dit doel niet hoger mogen zijn dan een jaarlijks door de Ziekenfondsraad te bepalen en in zijn begroting op te nemen bedrag;

d. voor andere door de Ziekenfondsraad aan te geven doeleinden, verband houdende met de in deze wet geregelde verzekering of met de volksgezondheid in het algemeen;

e. tot het vormen van een reserve, overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur te geven voorschriften.

Artikel 45. Onze Minister kan voorschriften vaststellen met betrekking tot de belegging van de gelden van het Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten.

Artikel 46. 1. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld voor het doen van uitkeringen ter dekking van de voor de uitvoering van de in deze wet geregelde verzekering gemaakte kosten.

2. Deze regelen zijn gelijk voor ziekenfondsen, ziektekostenverzekeraars en uitvoerende organen, zowel voor wat betreft de kosten van de verstrekkingen ingevolge deze wet als voor wat betreft de beheerskosten.

Artikel 46a. Bij aanvraag van faillissement, alsmede in soortgelijke omstandigheden, die het naar het oordeel van de Ziekenfondsraad aannemelijk maken dat de kosten van verstrekkingen niet of niet volledig door een ziekenfonds of ziektekostenverzekeraar kunnen worden voldaan, kunnen vorderingen, welke personen of instellingen terzake van verleende verstrekkingen op dat ziekenfonds of die ziektekostenverzekeraar hebben, door de Ziekenfondsraad worden voldaan.

HOOFDSTUK VIII

Het verstrekken van inlichtingen

Artikel 47. 1. Ieder is verplicht aan de Ziekenfondsraad, de Sociale Verzekeringsraad, de Sociale Verzekeringsbank, de Raad van Arbeid, de Rijksbelastingdienst, de Rijksinspectie van de Bevolkingsregisters, het gemeentebestuur of aan een daartoe door of vanwege een van deze instanties aangewezen persoon de ten behoeve van de uitvoering van deze wet van hem verlangde inlichtingen te geven.

2. De inlichtingen moeten, indien dit wordt verzocht, schriftelijk worden verstrekt binnen een door een in het eerste lid bedoelde instantie of persoon schriftelijk te stellen termijn.

3. Ieder is verplicht aan een in het eerste lid bedoelde instantie of aan een door of vanwege deze daartoe aangewezen persoon desgevraagd inzage te verlenen van boeken, bescheiden en andere stukken, voor zover dit nodig is ten behoeve van de uitvoering van deze wet.

Artikel 48. 1. De bedrijfsverenigingen en het Gemeenschappelijk Administratiekantoor, bedoeld in de Organisatiewet Sociale Verzekering, zijn gehouden aan een in het eerste lid van het vorige artikel bedoelde instantie of aan een door of vanwege deze daartoe aangewezen persoon kosteloos de inlichtingen, welke ten behoeve van de uitvoering van deze wet worden verlangd, te verstrekken en toe te zenden.

2. Publiekrechtelijke lichamen zijn verplicht op de door Onze Minister en Onze Minister van Binnenlandse Zaken aan te geven wijze kosteloos hun medewerking te verlenen tot het verkrijgen van de inlichtingen, benodigd voor de uitvoering van deze wet.

3. Alle ambtenaren tot afgifte van uittreksels uit registers van burgerlijke stand bevoegd, zijn verplicht aan een in het eerste lid van het vorige artikel bedoelde instantie de door deze gevraagde uittreksels uit die registers kosteloos toe te zenden.

HOOFDSTUK IX

Recht van beroep; schorsing en vernietiging van besluiten

§ 1. *Recht van beroep*

Artikel 49. 1. Aan de belanghebbende wordt, desverlangd, schriftelijk kennis gegeven van een beslissing betreffende:

a. de inschrijving als verzekerde;

b. het verlenen van een verstrekking, als bedoeld in de artikelen 6 en 10, of een vergoeding, als bedoeld in de artikelen 10 en 11.

2. Een kennisgeving, als in het vorige lid bedoeld, is gedagtekend, vermeldt de gronden waarop de beslissing berust, alsmede naam en adres van het college, waarbij ingevolge het bepaalde in het volgende artikel beroep kan worden ingesteld en de termijn van beroep.

3. Indien artikel 51 van toepassing is, wordt de daarbij voorgeschreven procedure tevens in de kennisgeving vermeld.

Artikel 50. 1. Tegen een beslissing, waarvan ingevolge het bepaalde in het vorige artikel schriftelijk kennis wordt gegeven, staat voor de belanghebbende beroep open.

2. Over het in het vorige lid bedoelde beroep wordt geoordeeld door de raden van beroep en door de Centrale Raad van Beroep, bedoeld in de Beroepswet.

3. Indien een beroep tegen een beslissing als bedoeld in artikel 49, eerste lid, onder *b*, uitsluitend betreft een geschil van geneeskundige aard, vinden de artikelen 135—144 van de Beroepswet toepassing.

4. Tegen uitspraken van de Centrale Raad van Beroep kan ieder der partijen beroep in cassatie instellen ter zake van schending of verkeerde toepassing van het bepaalde bij of krachtens een der artikelen 1, tweede en derde lid, 2, 3 en 5.

5. Op dit beroep zijn de voorschriften betreffende het beroep in cassatie tegen uitspraken van de gerechtshoven inzake beroepen in belastingzaken van overeenkomstige toepassing, waarbij de Centrale Raad van Beroep de plaats inneemt van een gerechtshof.

Artikel 51. 1. In de gevallen, bedoeld in artikel 49, eerste lid, onder *b*, wint de belanghebbende, alvorens in beroep te gaan, het advies in van de Ziekenfondsraad, binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing.

2. De Ziekenfondsraad brengt dit advies uit binnen dertig dagen na de ontvangst van het desbetreffende verzoek.

3. De Ziekenfondsraad zendt een afschrift van het advies aan het betrokken ziekenfonds, de betrokken ziektekostenverzekeraar of het betrokken uitvoerend orgaan.

4. De belanghebbende kan beroep instellen binnen dertig dagen na ontvangst van het advies.

5. De belanghebbende, die een advies, als in het eerste lid bedoeld, heeft ingewonnen, legt, indien hij in beroep gaat, het advies over bij zijn klaagschrift.

Artikel 52. 1. Voor zover in de volgende leden niet anders is bepaald, zijn, naar gelang de ingevolge deze wet verschuldigde premies bij wege van aanslag dan wel bij wege van voldoening op aangifte worden geheven, de voor de heffing van de inkomstenbelasting, onderscheidenlijk de loonbelasting geldende regelen inzake de rechtsmiddelen van overeenkomstige toepassing.

2. De premieplichtige, die bezwaar heeft tegen het bedrag dat als premie door hem op aangifte is voldaan, kan binnen twee maanden na de voldoening een bezwaarschrift indienen bij de inspecteur der directe belastingen. De uitspraak op dit bezwaarschrift wordt voor de toepassing van het eerste lid beschouwd als een uitspraak op een bezwaarschrift tegen een naheffingsaanslag.

3. De inspecteur der directe belastingen doet op een bezwaarschrift eerst uitspraak nadat is komen vast te staan, dat geen feiten en omstandigheden in geding zijn, welke tevens van belang zijn voor de heffing van de inkomstenbelasting of de loonbelasting ten laste van de belanghebbende, dan wel, voor zover zulks wel het geval is, de beslissing daaromtrent voor de heffing van die belastingen onherroepelijk is geworden.

4. Met betrekking tot aangelegenheden, waarbij feiten en omstandigheden in geding zijn, welke tevens van belang zijn voor de heffing van de inkomstenbelasting of de loonbelasting ten laste van de belanghebbende, neemt de termijn voor het instellen van beroep niet eerder een aanvang dan op de datum waarop de beslissing daaromtrent voor de heffing van die belastingen onherroepelijk is komen vast te staan.

5. Tegen hetgeen omtrent de toepassing van de artikelen 2 en 3, alsmede omtrent het belastbare inkomen voor de heffing van de inkomstenbelasting dan wel het zuivere loon voor de heffing van de loonbelasting onherroepelijk is komen vast te staan, is beroep niet toegelaten.

Artikel 53. Bij Ons kan door iedere belanghebbende voorziening worden gevraagd van:

a. een beslissing van de Ziekenfondsraad, als bedoeld in de artikelen 33, 55 en 69, en de uitspraak van die Raad als bedoeld in het in artikel 40, vierde lid, van overeenkomstige toepassing verklaarde artikel 68 van de Ziekenfondswet;

b. een beschikking van Onze Minister op grond van de artikelen 7, 25, 26, 27, 34, 37 en 39.

Artikel 54. 1. Een voorziening als bedoeld in het vorige artikel, wordt gevraagd binnen dertig dagen na verzending van de kennisgeving van de bestreden beslissing, dan wel binnen dertig dagen na de dag waarop de beschikking geacht wordt geweigerd te zijn.

2. Behoudens indien voorziening wordt gevraagd tegen een beschikking op grond van de artikelen 27, 34 en 37, heeft het vragen van voorziening geen schorsende werking.

Artikel 55. Bij afwijzing van verzoeken als bedoeld in de artikelen 37 en 38 kan de beslissing van de Ziekenfondsraad worden ingeroepen.

§ 2. Schorsing en vernietiging van besluiten

Artikel 56. Het bepaalde in de artikelen 81—83 van de Ziekenfondswet is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van door de Ziekenfondsraad krachtens deze wet genomen besluiten.

HOOFDSTUK X

Strafbepalingen

Artikel 57. Hij die werkzaamheden verricht, welke ingevolge deze wet uitsluitend aan ziekenfondsen, ziektekostenverzeke-

raars en uitvoerende organen zijn toegestaan, of die zodanige werkzaamheden blijft verrichten nadat zijn toelating overeenkomstig het bepaalde in artikel 36 der Ziekenfondswet of artikel 27 van deze wet is ingetrokken, of die voorwaarden waaronder toelating is verleend overtreedt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Artikel 58. Hij die handelt in strijd met het bepaalde in artikel 33, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Artikel 59. Hij die niet voldoet aan een der verplichtingen, bedoeld in de artikelen 31 en 47 wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Artikel 60. Hij die op grond van bij of krachtens deze wet vastgestelde bepalingen gehouden is inlichtingen of gegevens te verstrekken, een aangifte of mededeling te doen of een verklaring af te leggen en daarbij opzettelijk een valse opgave doet dan wel opzettelijk in strijd met bedoelde gehoudenheid iets verzwijgt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Artikel 61. Hij die op andere wijze dan door het valselijk opmaken of vervalsen van een geschrift, dat bestemd is om tot bewijs van enig feit te dienen, opzettelijk een opgave in strijd met de waarheid doet, zulks met het oogmerk om alsdus een verstrekking of een grotere verstrekking, een vergoeding of een hogere vergoeding ingevolge deze wet te verkrijgen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Artikel 62. Overtreding van bepalingen van een krachtens deze wet uitgevaardigde algemene maatregel van bestuur, voor zover uitdrukkelijk als strafbaar feit in de zin van dit artikel aangeduid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste honderd gulden.

Artikel 63. 1. Indien een bij of krachtens deze wet strafbaar gesteld feit wordt gepleegd door of vanwege een lichaam, wordt de strafvervolging ingesteld en worden de straffen uitgesproken hetzij tegen dat lichaam, hetzij tegen hen, die tot het feit opdracht hebben gegeven of die feitelijk leiding hebben gehad bij het verboden handelen of nalaten, hetzij tegen beide.

2. Een bij of krachtens deze wet strafbaar gesteld feit wordt onder meer gepleegd door of vanwege een lichaam, indien het gepleegd wordt door personen, die hetzij uit hoofde van een dienstbetrekking hetzij uit anderen hoofde handelen in de sfeer van het lichaam, ongeacht of deze personen ieder afzonderlijk het strafbaar feit hebben gepleegd dan wel bij hen gezamenlijk de elementen van dat feit aanwezig zijn.

3. Indien een strafvervolging wordt ingesteld tegen een lichaam, wordt het tijdens de vervolging vertegenwoordigd door de bestuurder en, indien er meer bestuurders zijn, door één dezer. De vertegenwoordiger kan bij gemachtigde verschijnen. Het gerecht kan de persoonlijke verschijning van een bepaalde bestuurder bevelen; het kan alsdan zijn medebrenging gelasten.

4. Indien een strafvervolging wordt ingesteld tegen een lichaam, vindt artikel 538, onder 2°, van het Wetboek van Strafvordering overeenkomstige toepassing.

Artikel 64. Met de opsporing van de bij of krachtens deze wet strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de ambtenaren, bedoeld in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering, belast de door Onze Minister aangewezen personen.

Artikel 65. 1. De in artikel 64 bedoelde personen hebben te allen tijde toegang tot alle plaatsen waarvan naar hun redelijk oordeel de betreding voor de vervulling van hun taak nodig is.

2. Wordt aan de in artikel 64 bedoelde personen de toegang geweigerd of belemmerd of wordt hun op aanmelding tot

toelating niet geantwoord, dan verschaffen zij zich de toegang desnoods met inroeping van de sterke arm.

3. De artikelen 120 tot en met 123 van het Wetboek van Strafvordering zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 66. Allen die betrokken zijn of zijn geweest bij de uitvoering van deze wet, zijn verplicht tot geheimhouding van al hetgeen hun in hun hoedanigheid is bekend geworden, voor zover zij niet in hun hoedanigheid tot mededeling daarvan bevoegd of verplicht zijn.

Artikel 67. De in de artikelen 60 en 61 bedoelde strafbare feiten worden als misdrijven, de in de artikelen 57, 58, 59 en 62 bedoelde strafbare feiten als overtredingen beschouwd.

HOOFDSTUK XI

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 68. Voor zover deze wet niet anders bepaalt, wordt hetgeen tot haar uitvoering nodig is bij of krachtens algemene maatregel van bestuur geregeld. Het bepaalde in de vorige volzin is niet van toepassing op de heffing en de invordering van de ingevolge deze wet verschuldigde premies.

Artikel 69. 1. In afwachting van de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 46, doet de Ziekenfondsraad uit het Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten aan de ziekenfondsen, ziektekostenverzekeraars en uitvoerende organen jaarlijks uitkeringen tot zodanige bedragen, dat de kosten, door de ziekenfondsen, ziektekostenverzekeraars en uitvoerende organen gemaakt ten behoeve van de in deze wet geregelde verzekering, door de uitkeringen worden gedekt. De Ziekenfondsraad laat daarbij uitgaven, welke hij niet verantwoord acht, buiten beschouwing.

2. Onze Minister kan voor de toepassing van het bepaalde in het eerste lid regelen stellen. Daarbij kan hij, met afwijking van het bepaalde in het eerste lid, bepalen, dat de uitkeringen voor zover dienende ter dekking van kosten van administratie en beheer van de ziekenfondsen, ziektekostenverzekeraars en uitvoerende organen, worden beperkt tot een door hem of door de Ziekenfondsraad te stellen bedrag naar daarbij aan te geven grondslag.

3. Op de uitkeringen, bedoeld in het eerste lid, kunnen voorschotten worden verleend naar door de Ziekenfondsraad te stellen regelen.

Artikel 70. 1. Een overeenkomst met betrekking tot de verzekering van geneeskundige verzorging of de kosten daarvan, gesloten door degene, die als verzekerde bij een ziekenfonds of een ziektekostenverzekeraar wordt ingeschreven dan wel deelneemt aan een publiekrechtelijke ziektekostenregeling voor ambtenaren, vervalt met ingang van de dag, waarop de verzekeraar van de verzekerde mededeling van de inschrijving onderscheidenlijk van het deelnemerschap ontvangt, voor zover aan de overeenkomst rechten kunnen worden ontleend, gelijkwaardig aan die, welke uit de in deze wet geregelde verzekering voortvloeien.

2. De premie, welke degene, wiens verzekering krachtens het bepaalde in het eerste lid geheel of gedeeltelijk is vervallen, heeft vooruitbetaald, wordt door de verzekeraar al naar gelang van het vervallen gedeelte der overeenkomst terugbetaald, onder aftrek van ten hoogste 25 pct. van het terug te betalen bedrag voor administratiekosten.

Artikel 71. Wanneer het Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten tijdelijk voldoende middelen heeft tot dekking van de kosten, welke ingevolge artikel 44 ten laste van dat fonds komen, verstrekt het Rijk renteloze voorschotten aan het fonds onder door Onze Minister en Onze Minister van Financiën te stellen voorwaarden.

Artikel 72. 1. Indien een instelling binnen drie maanden na het in werking treden van artikel 25 van deze wet een verzoek tot toelating als ziektekostenverzekeraar als bedoeld in dat artikel heeft ingediend, kan Onze Minister de in dat artikel bedoelde toelating voorlopig verlenen, totdat op dit verzoek is beslist.

2. Onze Minister kan aan deze voorlopige toelating voorwaarden verbinden.

3. Artikel 25, vierde lid, is in zodanige gevallen niet van toepassing.

4. Een voorlopige toelating kan worden ingetrokken.

5. Wanneer Onze Minister een voorlopige toelating intrekt, of op een verzoek tot toelating, als in het eerste lid bedoeld, afwijzend beschikt, regelt hij de gevolgen hiervan voor zover betreft de uitvoering van deze wet.

Artikel 73. 1. De Ziekenfondsraad stort jaarlijks, met inachtneming van bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen, uit het Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten, bedoeld in artikel 43 van deze wet, in het Praeventiefonds een bedrag van tien miljoen gulden.

2. Het in het vorige lid genoemde bedrag wordt bij algemene maatregel van bestuur met inachtneming van bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen verhoogd of verlaagd, al naar gelang het indexcijfer van de lonen is gestegen of gedaald.

3. Onder het indexcijfer van de lonen, bedoeld in het vorige lid wordt verstaan het nader bij algemene maatregel van bestuur ingevolge het tiende lid van artikel 9 van de Algemene Ouderswetswet aangegeven gewogen gemiddelde indexcijfer der lonen van volwassen arbeiders.

4. Het bedrag, bedoeld in het eerste en tweede lid, wordt verminderd naar gelang de middelen waarover het Praeventiefonds aan het einde van de desbetreffende jaar zou beschikken, voor zover hieraan geen bestemming is gegeven, meer zou bedragen dan de helft van bedoeld bedrag.

Artikel 73a. In de Ziekenfondswet wordt na artikel 73 ingevoegd:

Artikel 73a. Bij aanvraag van faillissement, alsmede in soortgelijke omstandigheden, die het naar het oordeel van de Ziekenfondsraad aannemelijk maken dat de kosten van verstrekkingen niet of niet volledig door een ziekenfonds kunnen worden voldaan, kunnen vorderingen, welke personen of instellingen terzake van verleende verstrekkingen op dat ziekenfonds hebben, door de Ziekenfondsraad worden voldaan.

Artikel 73b. Artikel 2 van de Wet op het Praeventiefonds (*Stb.* K 259) wordt gelezen als volgt:

Artikel 2. 1. De middelen van het Praeventiefonds worden verkregen door bijdragen uit het Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten, bedoeld in artikel 43 van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten.

2. Uit de middelen van het Praeventiefonds kan een algemene reserve worden gevormd. Deze wordt gevormd door:

a. het op het tijdstip van inwerkingtreding van artikel 73b van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten bestaande saldo van het Praeventiefonds;

b. overschotten op de rekening over enig boekjaar van het Praeventiefonds;

c. rente en andere opbrengsten, gekweekt in enig boekjaar uit de middelen van de op 31 december van het voorafgaande boekjaar aanwezige algemene reserve.

3. De in het vorige lid, onder b en c bedoelde overschotten, rente en andere opbrengsten worden niet toegevoegd aan de algemene reserve, maar strekken tot vermindering van het in het Praeventiefonds te storten bedrag, indien en voor zover in het desbetreffende jaar het vierde lid van artikel 73 van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten toepassing vindt.

Artikel 74. In de Wet op het schadeverzekeringsbedrijf (*Stb.* 1964, 409) worden de volgende wijzigingen aangebracht.

A

Artikel 3, onder *c*, wordt gelezen:

c. ziekenfondsen, die overeenkomstig de Ziekenfondswet zijn toegelaten;

B

In artikel 53, vierde lid wordt „het Ziekenfondsenbesluit” gewijzigd in: de Ziekenfondswet en de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten.

Artikel 75. In de Algemene Kinderbijslagwet worden de volgende wijzigingen aangebracht.

A

De hoofdstukken IV en V worden, onder vernummering van de hoofdstukken VI tot en met IX in V tot en met VIII, vervangen door:

HOOFDSTUK IV

De op te brengen middelen; vrijstelling wegens gemoedsbezwaren

Artikel 20. De middelen tot dekking van de uitgaven van het Algemeen Kinderbijslagfonds worden gevonden door het heffen van premies van de premieplichtigen.

Artikel 21. 1. De premies worden gestort in een door de Sociale Verzekeringsbank te beheren Algemeen Kinderbijslagfonds.

2. De ingevolge deze wet uit te keren kinderbijslagen en de aan de uitvoering van deze wet verbonden kosten komen ten laste van het Algemeen Kinderbijslagfonds.

3. Onze Minister en Onze Minister van Financiën kunnen voorschriften geven inzake de afdracht van de geïnde premies aan het Algemeen Kinderbijslagfonds.

4. Onze Minister stelt, gehoord de Sociale Verzekeringsraad, voorschriften vast met betrekking tot de belegging van de gelden van het Algemeen Kinderbijslagfonds.

Artikel 22. 1. Premieplichtig is:

a. degene, die bij wege van aanslag aan de heffing van premie ingevolge de Algemene Ouderdomswet is onderworpen;

b. degene, die voor de premieheffing ingevolge de Algemene Ouderdomswet inhoudingsplichtig is.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kan, zondig onder daarbij te stellen voorwaarden en beperkingen, ten aanzien van ongehuwde vrouwen, die de leeftijd van 45 jaar hebben bereikt, worden afgeweken van het eerste lid, onder *a.*

3. Voor de toepassing van het eerste lid wordt met premie ingevolge de Algemene Ouderdomswet en de Algemene Weduwen- en Wezenwet gelijkgesteld de inkomstenbelasting en de loonbelasting die ingevolge die wetten wordt geheven in geval van gemoedsbezwaren.

Artikel 23. 1. Met betrekking tot de maatstaf, de heffing, de invordering en het verhaal van premie ingevolge deze wet, alsmede met betrekking tot de vrijstelling van premiebetaling wegens gemoedsbezwaren, vinden de bij of krachtens de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten voor de overeenkomstige groepen van premieplichtigen ingevolge die wet gestelde regelen overeenkomstig toepassing.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen gevallen worden aangewezen, waarin de in artikel 21 van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten bedoelde maatstaf niet wordt

begrepen de premie, in te houden van ongehuwde vrouwen die de leeftijd van 45 jaar hebben bereikt.

Artikel 24. 1. De verschuldigde premie wordt vastgesteld in een percentage van de maatstaf.

2. Het in het eerste lid bedoelde premiepercentage wordt door de Sociale Verzekeringsbank onder goedkeuring van Onze Minister, gehoord de Sociale Verzekeringsraad, vastgesteld.

3. Indien een wijziging van het in het eerste lid bedoelde premiepercentage ingaat op een andere datum dan 1 januari, wordt, voor zoveel de premie wordt geheven bij wege van aanslag dan wel met overeenkomstige toepassing van artikel 9 van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965 (*Stb.* 202), tevens een gemiddeld premiepercentage vastgesteld, dat zal gelden voor het gehele kalenderjaar, waarin de wijziging ingaat.

4. Indien Onze Minister zijn goedkeuring onthoudt aan het door de Sociale Verzekeringsbank vastgestelde premiepercentage of aan de periode, waarvoor dat premiepercentage is vastgesteld, stelt hij het premiepercentage of de periode vast.

B

Artikel 35 wordt vervangen door:

Artikel 35. Met betrekking tot de premieheffing vindt artikel 52 van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten overeenkomstig toepassing.

Artikel 75a. In de Algemene Ouderdomswet worden de volgende wijzigingen aangebracht.

A

In de aanhef van het tweede en van het vierde lid van artikel 26 wordt „en de Algemene Kinderbijslagwet” telkens vervangen door: „de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten en de Algemene Kinderbijslagwet.”

B

Het tweede lid van artikel 28 wordt vervangen door:

2. Indien een wijziging van het in het eerste lid van artikel 26 bedoelde premiepercentage ingaat op een andere datum dan 1 januari, wordt voor zoveel de premie wordt geheven bij wege van aanslag dan wel met overeenkomstige toepassing van artikel 9 van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965 (*Stb.* 202), tevens een gemiddeld premiepercentage vastgesteld, dat zal gelden voor het gehele kalenderjaar, waarin die wijziging ingaat.

C

Artikel 30, vierde lid, wordt vervangen door:

4. Voor zover de ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet en de ingevolge deze wet bij wijze van inhouding verschuldigde premies in één bedrag worden geheven, wordt elke premie-inhouding, elke afdracht of teruggaaf van ingehouden premie en elke betaling, vermindering of afschrijving op een premie-aanslag van rechtswege geacht naar evenredigheid betrekking te hebben op hetgeen ingevolge elk dier wetten verschuldigd is. Voor zover de ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet, de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten, de Algemene Kinderbijslagwet en de ingevolge deze wet bij wege van aanslag verschuldigde premies in één bedrag worden geheven of ingevorderd, wordt, onverminderd het bepaalde in het eerste en derde lid van artikel 33 van deze wet, elke betaling, vermindering of afschrijving op een premie-aanslag van rechtswege geacht naar evenredigheid betrekking te hebben op hetgeen ingevolge elk dier wetten verschuldigd is.

D

1. Artikel 33, eerste lid, tweede volzin, wordt vervangen door:

Alsdan wordt, voor zover de premie bij wege van aanslag in één bedrag is geheven met de ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet, de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten en de Algemene Kinderbijslagwet verschuldigde premies, elke betaling anders dan ten laste van het Rijk op die aanslag achtereenvolgens toegerekend aan de ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet, de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten, de Algemene Weduwen- en Wezenwet en de ingevolge deze wet verschuldigde premie.

2. In het derde lid, eerste volzin, wordt na „de Algemene Kinderbijslagwet,” ingevoegd: de verschuldigde premie ingevolge de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten.

Artikel 75b. In de Algemene Weduwen- en Wezenwet worden de volgende wijzigingen aangebracht.

A

In de aanhef van het tweede en van het vierde lid van artikel 41 wordt „en de Algemene Kinderbijslagwet” telkens vervangen door: , de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten en de Algemene Kinderbijslagwet,.

B

Het tweede lid van artikel 42 wordt vervangen door:

2. Indien een wijziging van het in het eerste lid van artikel 41 bedoelde premiepercentage ingaat op een andere datum dan 1 januari, wordt, voor zoveel de premie wordt geheven bij wege van aanslag dan wel met overeenkomstige toepassing van artikel 9 van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965 (*Stb.* 202), tevens een gemiddeld premiepercentage vastgesteld, dat zal gelden voor het gehele kalenderjaar, waarin die wijziging ingaat.

C

Artikel 44, vierde lid, wordt vervangen door:

4. Voor zover de ingevolge de Algemene Ouderdomswet en de ingevolge deze wet bij wijze van inhouding verschuldigde premies in één bedrag worden geheven, wordt elke premie-inhouding, elke afdracht of teruggaaf van ingehouden premie en elke betaling, vermindering of afschrijving op een premie-aanslag van rechtswege geacht naar evenredigheid betrekking te hebben op hetgeen ingevolge elk dier wetten verschuldigd is. Voor zover de ingevolge de Algemene Ouderdomswet, de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten, de Algemene Kinderbijslagwet en de ingevolge deze wet bij wege van aanslag verschuldigde premies in één bedrag worden geheven of ingevorderd, wordt, onverminderd het bepaalde in het eerste en derde lid van artikel 33 van de Algemene Ouderdomswet, elke betaling, vermindering of afschrijving op een premie-aanslag van rechtswege geacht naar evenredigheid betrekking te hebben op hetgeen ingevolge elk dier wetten verschuldigd is.

Artikel 75c. In de Wet op de inkomstenbelasting 1964 (*Stb.* 519) worden de volgende wijzigingen aangebracht.

A

Na artikel 30 wordt ingevoegd:

Artikel 30a. Tot de inkomsten in de vorm van bepaalde periodieke uitkeringen en verstrekkingen behoren niet uitkeringen en verstrekkingen ingevolge de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten.

B

1. In artikel 45, eerste lid, wordt, onder wijziging van de letteraanduiding *e* in *f*, letter *d* vervangen door:

d. premies voor lijfrenten en voor onder artikel 25, eerste lid, letter *g*, vallende periodieke uitkeringen ter zake van invaliditeit, ziekte of ongeval;

e. premies ingevolge de Algemene Ouderdomswet (*Stb.* 1965, 429) en de Algemene Weduwen- en Wezenwet (*Stb.* 1965, 429), alsmede bij wege van aanslag geheven dan wel verhaalde premies ingevolge de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten en de Algemene Kinderbijslagwet.

2. In het vierde lid wordt „en de Algemene Kinderbijslagwet” vervangen door: , de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten en de Algemene Kinderbijslagwet.

C

Artikel 48, derde lid, letter *b*, wordt vervangen door:

b. premies ingevolge de Algemene Ouderdomswet en de Algemene Weduwen- en Wezenwet, alsmede de bij wege van aanslag geheven dan wel verhaalde premies ingevolge de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten en de Algemene Kinderbijslagwet.

Artikel 75d. In de Wet op de loonbelasting 1964 (*Stb.* 521) worden de volgende wijzigingen aangebracht.

A

In artikel 11, eerste lid, letter *b*, wordt „de wettelijke ziektenfondsverzekering” vervangen door: de Ziektenfondswet (*Stb.* 1964, 392).

B

1. In artikel 16, eerste lid, letter *a*, wordt onder vernummering van 5° in 6°, 4° vervangen door:

4°. premies voor lijfrenten en voor in rechte vorderbare periodieke uitkeringen ter zake van invaliditeit, ziekte of ongeval;

5°. premies ingevolge de Algemene Ouderdomswet (*Stb.* 1965, 429) en de Algemene Weduwen- en Wezenwet (*Stb.* 1965, 429), alsmede de bij wege van aanslag geheven dan wel verhaalde premies ingevolge de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten, en de Algemene Kinderbijslagwet (*Stb.* 1965, 429);

2. Het eerste lid, letter *b*, 2°, wordt vervangen door:

2°. premies ingevolge de Algemene Ouderdomswet en de Algemene Weduwen- en Wezenwet, alsmede de bij wege van aanslag geheven dan wel verhaalde premies ingevolge de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten en de Algemene Kinderbijslagwet,;

C

In artikel 17, eerste lid, wordt „en de Algemene Kinderbijslagwet” vervangen door: , de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten en de Algemene Kinderbijslagwet.

Artikel 75e. Aan het laatste lid van artikel 415 van het Wetboek van Koophandel wordt toegevoegd de zin: Op de aanspraken, welke de schepeling heeft ingevolge het bepaalde in dit lid, komen de aanspraken ingevolge de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten in mindering.

Artikel 75f. In de Liquidatiewet ongevallenwetten (*Stb.* 1967, 99) worden de volgende wijzigingen aangebracht.

A

In de artikelen 12, eerste lid, en 30 worden de woorden „Algemene Wet Zware Geneeskundige Risico's” vervangen door: Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten.

B

In het eerste lid van artikel 25 wordt na „alsmede de administratiekosten terzake daarvan” ingevoegd: en de daarover door de in het tweede lid of in artikel 23, tweede lid, genoemde organen ingevolge enige wet verschuldigde premies, die niet daarop in mindering kunnen worden gebracht.

Artikel 75g. In de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (*Stb.* 1966, 84) gewijzigd bij de Wet overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering (*Stb.* 1967, 102) worden in de artikelen 60, derde en vierde lid, en 61, eerste en tweede lid, de woorden „Algemene Wet Zware Geneeskundige Risico's” vervangen door: Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten.

Artikel 75h. In de Wet overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering (*Stb.* 1967, 102) worden in de artikelen 43, tweede lid, en 44, tweede lid, de woorden „Algemene Wet Zware Geneeskundige Risico's” vervangen door: Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten.

Artikel 76. De Financiële-Verhoudingswet 1960 (*Stb.* 1961, 217) wordt als volgt gewijzigd:

Het percentage, genoemd in artikel 4, letter *a*, wordt verminderd:

a. voor het uitkeringsjaar, waarin artikel 6, eerste lid, van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten in werking treedt, met 0,155 voor elke gehele maand van dat jaar;

b. met ingang van het daarop volgende uitkeringsjaar met 1,86.

Artikel 77. Voor de toepassing van artikel 9, eerste lid, der Financiële-Verhoudingswet 1960 worden:

a. voor het uitkeringsjaar, waarin artikel 6, eerste lid, van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten in werking treedt, de netto ten laste van de gewone dienst gebleven kosten van sociale zorg over elk der drie aan bedoeld uitkeringsjaar voorafgaande jaren gesteld op de netto ten laste van de gewone dienst gebleven kosten van sociale zorg over het met bedoeld uitkeringsjaar overeenkomende jaar;

b. voor het eerste daarop volgende uitkeringsjaar alsmede voor de twee daarop volgende uitkeringsjaren de netto ten laste van de gewone dienst gebleven kosten van sociale zorg over elk der drie aan eerstbedoeld uitkeringsjaar voorafgaande jaren gesteld op de netto ten laste van de gewone dienst gebleven kosten van sociale zorg over het met eerstbedoeld uitkeringsjaar overeenkomende jaar.

Artikel 78. 1. Deze wet kan worden aangehaald onder de titel „Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten”.

2. De artikelen van deze wet treden in werking met ingang van een door Ons te bepalen tijdstip, dat voor de onderscheidene artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden gesteld.

3. Bij inwerkingtreding van de bepalingen inzake de premieheffing in de loop van een kalenderjaar, vinden de bepalingen inzake de premieheffing bij wege van aanslag en de premieheffing met overeenkomstige toepassing van artikel 9 van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965 (*Stb.* 202) toepassing met

ingang van dat kalenderjaar. Alsdan wordt voor die premieheffingen over dat jaar door Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid een gemiddeld premiepercentage vastgesteld.

4. Voor zover de ingevolge de Algemene Ouderdomswet, de Algemene Weduwen- en Wezenwet, de Algemene Kinderbijslagwet en deze Wet bij wege van aanslag verschuldigde premies in één bedrag van de verzekerden worden geheven, wordt daarmede verrekend het gezamenlijke bedrag van hetgeen ingevolge elk dier wetten verrekenbaar is.

5. Wanneer artikel 16, voor zover betreft de Rijksbijdrage, in werking treedt in de loop van een kalenderjaar, wordt die bijdrage verminderd in evenredigheid tot het aantal maanden, dat van dat jaar alsdan is verstreken.

Artikel 79. 1. Na de plaatsing van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten in het *Staatsblad* wordt de tekst van de wet, zo nodig, door de zorg van Onze Minister van Justitie, opnieuw in het *Staatsblad* geplaatst, waarbij vernummeringen en daarmede verband houdende wijzigingen in aanhalingen worden aangebracht.

2. Waar in de Algemene Kinderbijslagwet en de Wet op het Praeventiefonds nummeringen van artikelen van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten worden aangehaald, kunnen deze door Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid in overeenstemming worden gebracht met de nummering van die artikelen, zoals deze is komen te luiden na toepassing van het vorige lid.

3. De tekst van de Algemene Kinderbijslagwet en die van de Wet op het Praeventiefonds, zoals deze luiden na toepassing van het vorige lid, worden in het *Staatsblad* geplaatst.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

*De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

De Staatssecretaris van Financiën,